

ด่วนที่สุด

ที่ ทก ๐๑๐๐.๔/๕๘๙

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

รหัสเรื่อง : ส5497 สท

รับที่ : ธ1225/56

วันที่ : 28 ม.ค. 56 เวลา: 14:16

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
๑๒๐ หมู่ ๓ ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ
อาคารรัฐประศาสนภักดี ถนนแจ้งวัฒนะ
เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

ใน ๕ มกราคม ๒๕๕๖

เรื่อง การทบทวนกฎหมายที่ตราโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ๒๕๕๐

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/ว(ล) ๑๐๔๗

ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๖

ตามที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีขอให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
เสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีใน เรื่อง การทบทวน
กฎหมายที่ตราโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ๒๕๕๐ ซึ่งเสนอโดยสำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย
ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารพิจารณาแล้ว ขอให้ความเห็นเกี่ยวกับ
เนื้อหาของพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นกฎหมายที่
อยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวง ตามข้อสั่งเกิดของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย ดังนี้

๑. บทบัญญัติเกี่ยวกับการรับผิดกว้างมากและไม่มีความชัดเจน

การกำหนดฐานความผิดและบทกำหนดโทษในพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำ
ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ นั้น ฐานความผิดในทุกๆ มาตราล้วนแต่มีที่มาและมี
ลักษณะเฉพาะซึ่งแตกต่างจากฐานความผิดและบทกำหนดโทษในประมวลกฎหมายอาญาอย่างสิ้นเชิง
กล่าวคือ เป็นฐานความผิดที่มีความชัดเจนในองค์ประกอบของความผิดและเป็นฐานความผิดที่ประมวล
กฎหมายอาญาไม่ได้บัญญัติไว้หรือแม้จะบัญญัติไว้แต่ก็บังคับไปไม่ถึง โดยเฉพาะฐานความผิดตามมาตรา
๑๔ ซึ่งกำหนดไว้ให้ครอบคลุมทั้งการปลอมแปลงข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือทำข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ
หรือก่อให้เกิดความเสียหายหรือก่อให้เกิดความตื่นตระหนกกับประชาชน หรือเนื้อความที่กระทบต่อความ
มั่นคงของประเทศหรือการก่อการร้าย รวมทั้งข้อมูลคอมพิวเตอร์อันลามกทั้งหลาย และรวมถึงการส่ง
ข้อมูลที่ได้รับให้ผู้อื่นอีกทอดหนึ่งด้วยนั้น เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับบริบทของสังคมไทยในปัจจุบันที่
ความนิยมและปริมาณของประชาชนผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ต (Internet) เพิ่มขึ้นจนทำให้เกิดปริมาณของ

/ข้อมูลข่าวสาร...

ข้อมูลข่าวสารและเนื้อหาสาระที่ปรากฏและสื่อสารกันอยู่บนเว็บไซต์ต่างๆ ในอินเทอร์เน็ตนั้นมีปริมาณมหาศาลและมากมายเกินกว่าที่จะควบคุมได้ และอาจส่งผลกระทบหรือก่อให้เกิดความเสียหายหรือก่อให้เกิดความตื่นตระหนกกับประชาชน หรือเนื้อความที่กระทบต่อความมั่นคงของประเทศหรือการก่อการร้าย รวมทั้งข้อมูลคอมพิวเตอร์อันลามกทั้งหลายตามที่ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔ ดังนั้น การกำหนดฐานความผิดและบทกำหนดโทษในพระราชบัญญัตินี้ จึงเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพตามกรอบและแนวทางที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ ทั้งนี้ เพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ เพื่อคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ เกียรติยศ ชื่อเสียง สิทธิในครอบครัวหรือความเป็นอยู่ส่วนตัวของบุคคลอื่น เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อป้องกันหรือระงับความเสื่อมทรามทางจิตใจหรือสุขภาพของประชาชน ประกอบกับในการดำเนินกระบวนการพิจารณาทางอาญาสำหรับคดีความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ต้องเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเหมือนเช่นคดีความผิดทางอาญาอื่นๆ โดยมีศาลเป็นผู้ทำหน้าที่พิจารณากลับกรองและวินิจฉัยชี้ขาดรวมทั้งเป็นผู้ตัดสินคดีอีกชั้นหนึ่ง ดังนั้น ข้อสังเกตของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายที่ว่าบทบัญญัติเกี่ยวกับการรับผิดกว้างมากและไม่มีความชัดเจนนั้น กระทรวงไม่เห็นพ้องด้วย

๒. ความรับผิดชอบของ server (ผู้ให้บริการ)

ตามมาตรา ๑๕ ที่กำหนดให้ผู้ให้บริการที่จงใจสนับสนุนหรือยินยอมให้มีการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๔ ในระบบคอมพิวเตอร์ที่อยู่ในความควบคุมของตน ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๔ นั้น อาจเป็นบทลงโทษที่หนักและก่อการเกินสมควรแก่ผู้ให้บริการ และไม่สอดคล้องกับหลักความรับผิดชอบในทางอาญา เนื่องจากผู้ให้บริการมิได้เป็นผู้กระทำการและนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์และแม้ว่าผู้ให้บริการจะอยู่ในฐานะหรือเป็นตัวกลางสำคัญในการทำให้เกิดการแพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ก็ตาม อย่างไรก็ตาม โทษที่จะลงแก่ผู้ให้บริการที่ฝ่าฝืนมาตราดังกล่าวควรเป็นโทษปรับเพียงสถานเดียว เนื่องจากจักได้เป็นบรรทัดฐานเดียวกันกับบทกำหนดโทษสำหรับผู้ให้บริการที่ฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ โดยอาจกำหนดโทษปรับไว้ไม่เกินห้าแสนบาท

๓. ความผิดซ้ำซ้อนกับประมวลกฎหมายอาญา

เนื่องจาก ฐานความผิดในทุกๆ มาตราของพระราชบัญญัตินี้ ล้วนแต่มีที่มาและมีลักษณะเฉพาะซึ่งแตกต่างจากฐานความผิดและบทกำหนดโทษในประมวลกฎหมายอาญาอย่างสิ้นเชิง ตามที่ได้กล่าวไปแล้ว ดังนั้น ทุกฐานความผิดจึงมีความชัดเจนในองค์ประกอบของความผิดและเป็นฐานความผิดที่ประมวลกฎหมายอาญามิได้บัญญัติไว้หรือแม้จะบัญญัติไว้แต่ก็บังคับไปถึง อย่างไรก็ดี หากพิจารณาเพียงผิวเผินอาจเห็นได้ว่า บางฐานความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ซ้ำซ้อนกับความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา เช่น การหมิ่นประมาทบุคคลอื่นตามมาตรา ๓๒๖ และมาตรา ๓๒๘ แห่งประมวลกฎหมายอาญาอาจมองว่าซ้ำซ้อนกับความผิดฐานนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ปลอม

/ไม่ว่าทั้งหมด...

ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชนตามมาตรา ๑๔ (๑) หรือการเผยแพร่สิ่งลามกอนาจารตามมาตรา ๒๘๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญาอาจมองว่าเข้าซ้อนกับความผิดฐานนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใดๆ ที่มีลักษณะอันลามกและข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้ตามมาตรา ๑๔ (๔) เป็นต้น ทั้งที่จริงแล้วบริบทแห่งกฎหมายทั้งสองฉบับมีความแตกต่างกันทั้งในแง่ของที่มาและเจตนารมณ์แห่งการบังคับใช้

ดังนั้น เมื่อพิจารณาเนื้อหาโดยรวมของพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้ว กระทรวงจึงเห็นสมควรให้มีการทบทวนเนื้อหาของมาตรา ๑๔ เพื่อให้เกิดความชัดเจนและเป็นธรรมกับผู้ให้บริการมากยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

นาวาอากาศเอก

(อนุดิษฐ์ นาครทรรพ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

สำนักงานปลัดกระทรวง สำนักกฎหมาย

โทร. ๐ ๒๑๔๑ ๖๗๖๓

โทรสาร ๐ ๒๑๔๓ ๘๐๑๓

E-mail : sataporn.s@mict.mail.go.th